

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti

žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**

sídlem Náměstí č. p. 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **bude** po právní moci tohoto usnesení **vrácen** z účtu Krajského soudu v Ostravě soudní poplatek ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou došlou soudu dne 21. 8. 2023 domáhala ochrany před nezákonnými zásahy, spočívajícími ve vyřízení odvolání žalobkyně proti sdělením žalovaného ze dne 21. 3. 2023.
2. Žalobkyně popsala, že žalovaný v prvním případě reagoval sdělením ze dne 16. 6. 2023, zn. MUFO 63846/2023 na podání žalobkyně nazvané jako odvolání, a to proti sdělení žalovaného ze dne 21. 3. 2023, zn. MUFO 45504/2023, o nevyhovění žádosti žalobkyně ze dne 6. 6. 2023 o opravu zřejmých nesprávností v usnesení žalovaného ze dne 27. 5. 2021, zn. MUFO 17356/2021, o zastavení opakovaného stavebního řízení vedeného pod sp. zn. MUFO_S 1643/2021, ve věci stavebního záměru pod názvem „Novostavba rodinného domu na parc. č. 120/6, k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí“ na pozemcích parc. č. 120/6 a 120/10 v k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí.
3. Ve druhém případě žalovaný reagoval sdělením ze dne 16. 6. 2023, zn. MUFO 67884/2023 na podání žalobkyně nazvané jako odvolání, a to proti sdělení žalovaného ze dne 21. 3. 2023, zn. MUFO 45505/2023, o nevyhovění žádosti žalobkyně ze dne 6. 6. 2023 o opravu zřejmých nesprávností v rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2021, zn. MUFO 38973/2021, o dodatečném povolení souboru staveb pod společným názvem „Novostavba rodinného domu na parc. č. XA, k. ú. X“ na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X.
4. Podle žalobkyně žalovaný v napadených sděleních ze dne 16. 6. 2023 shodně uvedl, že její podání (odvolání proti sdělením ze dne 21. 3. 2023) předal Krajskému úřadu

Shodu s prvopisem potvrzuje

45/2023

Moravskoslezského kraje, který předmětná podání žalobkyně vrátil stavebnímu úřadu jako věcně příslušnému orgánu k postupu podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a dále uvedl, že dospěl po posouzení k závěru, že předmětná sdělení ze dne 21. 3. 2023 nejsou v rozporu s právními předpisy ani netrpí vadami ve smyslu § 156 odst. 1 správního řádu s tím, že formu správního aktu o nevyhovění žádosti o opravu zřejmých nesprávností samotné ustanovení § 70 správního řádu nestanoví. Odkázal se přitom na komentář ke správnímu řádu.

5. Podle názoru krajského úřadu přitom žalovaný nevybočil z rámce zákona, když existují dva právní názory na postup správního orgánu v případě, že není vyhověno požadavku účastníka řízení na provedení opravy písemného vyhotovení rozhodnutí.
6. Podle žalobkyně se žalovaný odchýlil od právního názoru nadřízeného orgánu, který zmiňuje dva právní názory na předmětný postup správních orgánů, přičemž žalobkyni nemůže být k tíži právní názor, že § 70 nestanoví formu zamítnutí žádosti o provedení opravy písemného vyhotovení rozhodnutí. Žalovaný tak za těchto okolností postupoval v rozporu s § 156 správního řádu ve spojení s § 70 správního řádu, podle kterých „rozhodl“ o odvoláních žalobkyně, čímž zasáhl do právní sféry žalobkyně odepření práva na vyřízení odvolání.
7. Podle § 82 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
8. Krajský soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby. Aby se mohla žalobkyně domáhat ochrany před nezákonným zásahem, musí být předně přímo zkrácena na svých právech. Soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.); ochrana nemůže být soudem v řízení podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnuta vůči jakýmkoli zásahům správního orgánu, které mohou např. vyvolat pocit nejistoty či ohrožení, ale pouze vůči takovým zásahům, které jsou způsobilé zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce. Mezi žalovaným zásahem a tvrzeným porušením veřejných subjektivních práv musí existovat bezprostřední vztah; v opačném případě není dána pravomoc soudu ve správním soudnictví v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Aps 1/2005-65 ze dne 17. 3. 2005 a dále také Jemelka, L., Podhrázký M., Vetešník, P., Zavřelová J., Bohadlo D., Šuránek P.: Soudní řád správní, komentář, 1. vydání, Praha, C.H. BECK, 2013, str. 705).
9. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS (EUROVIA), bod 63, vyplývá, že „pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu“. Sluší se dodat, že uvedený rozsudek rozšířeného senátu byl sice zrušen nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, důvody zrušení tohoto rozsudku pro protiústavnost se však vztahovaly k posuzování včasnosti zásahové žaloby a nijak se nedotýkají právě analyzovaných otázek. Tyto Ústavním soudem nijak nepochybně

45/2023

závěry rozšířeného senátu ve věci *EUROVIA* se naopak staly základem navazující judikatury (podobně např. rozsudek v jiné věci žalobkyně ze dne 30. 5. 2019, č. j. 7 As 44/2019-21, bod 12).

10. O situaci popsanou v předchozím odstavci se přitom jedná v projednávané věci. Z tvrzení žalobkyně v žalobě a z příloh žaloby vyplývá, že žalobkyně spatřuje nezákonný zásah v zásadě v tom, jakým způsobem naložil žalovaný s odvoláními žalobkyně proti shora specifikovaným sdělením, tedy, jak „vyřídil“ její „odvolání“.
11. Je zřejmé, že napadenými sděleními žalovaný reagoval na podání žalobkyně nazvané jako odvolání proti sdělením ze dne 21. 3. 2023, přičemž sdělení, která žalobkyně napadala „odvoláním“ obsahovala informaci žalovaného o tom, že žalovaný nevyhověl žádostem žalobkyně o opravu zřejmých nesprávností ve shora specifikovaných rozhodnutích žalovaného.
12. Podle krajského soudu je namístě se nejprve zabývat požadavky žalobkyně na opravu nesprávností; ty, jak vyplývá z napadených sdělení, spočívaly v požadavku na opravu usnesení žalovaného ze dne 27. 5. 2021, zn. MUFO 17356/2021, o zastavení opakovaného stavebního řízení, a to v označení stavebního záměru. Ve druhém případě pak žalobkyně požadovala opravu výrokové části rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2021, o dodatečném povolení souboru staveb tak, že bude doplněno právní ustanovení týkající se umístění souboru staveb.
13. Podle § 70 správního řádu, opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.
14. Z citovaného ustanovení skutečně nevyplývá, jakým způsobem má správní orgán postupovat v případě, že nevyhoví žádosti účastníka řízení o opravu zřejmých nesprávností. Vyplývá z něj však, že v případě nesouhlasu účastníka s opravným usnesením nebo rozhodnutím (tedy v případě, že je provedena oprava písemného vyhotovení rozhodnutí), má právo podat odvolání proti tomuto usnesení či rozhodnutí pouze ten účastník, který vydaným rozhodnutím může být přímo dotčen.
15. Je přitom nasnadě, že žalobkyně s ohledem na obsah žádostí o opravu zřejmých nesprávností v obou případech by nemohla být nijak dotčena na svých právech tím, že by bylo vydáno usnesení, potažmo rozhodnutí, v rozsahu, jehož se dožaduje, pokud by tak např. správní orgán učinil na žádost jiného účastníka, či z vlastní iniciativy. Povaha požadovaných oprav totiž jakékoli dotčení vylučuje (jak oprava názvu souboru staveb, tak doplnění právních ustanovení). Je zřejmé, že nemohla-li být žalobkyně dotčena *vydáním* opravných rozhodnutí, tím méně mohla být dotčena jejich *nevydáním*. Je třeba přitom podle krajského soudu přiměřeně aplikovat poslední větu § 70 správního řádu i na situace, kdy účastník nesouhlasí s neprovedením opravy. Jinými slovy, jestliže nelze dovodit žádné (natož přímé) dotčení práv žalobkyně neprovedením opravy, nelze ani připustit právo podat odvolání proti nevyhovění požadavku na opravu (ať už v jakékoli formální podobě).
16. Za této situace tudíž nemohlo dojít k dotčení žalobkyně jím tvrzeným odepřením práva na vyřízení odvolání, neboť právo podat odvolání žalobkyni nepříslušelo a správní orgány

45/2023

správně posoudily podání žalobkyně nazvané jako „odvolání“ jako podnět k postupu podle § 156 správního řádu.

17. Krajský soud tak s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že již z tvrzení žalobkyně lze učinit jednoznačný závěr o tom, že je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobkyně pravdivá, jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.
18. S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
20. Výrokem III. rozhodl soud o vrácení již zaplaceného soudního poplatku žalobkyni ve smyslu § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích s ohledem na to, že žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. listopadu 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu